

Το πρωί της 6ης Απριλίου 1941 η Γερμανία επιτέθηκε εναντίον της Ελλάδας, θέτοντας σε εφαρμογή την επιχείρηση «Μαρίτα». Είχε προηγηθεί η συνάντηση του Έλληνα πρωθυπουργού Αλέξανδρου Κορυζή με τον Γερμανό πρέσβη Βίκτωρ Έρμπαχ, κατά την οποία ο τελευταίος ανακοίνωσε ότι η ηγεσία του Γ' Ράιχ έδωσε διαταγή στα γερμανικά στρατεύματα να εκδιώξουν από το ελληνικό έδαφος τους Βρετανούς στρατιωτικούς και ότι κάθε αντίσταση θα συντριβόταν αδιακρίτως. Απαντώντας ο Κορυζής δήλωσε ότι η Ελλάδα θα αντιστεκόταν στη γερμανική επίθεση και δεν θα υποτασσόταν αμαχητί.

Τα γερμανικά στρατεύματα κινήθηκαν εναντίον της Ελλάδας χρησιμοποιώντας το έδαφος της Βουλγαρίας. Συνάντησαν όμως ισχυρή αντίσταση από τις ελληνικές δυνάμεις, οι οποίες πρόταξαν σθεναρή άμυνα στα οχυρά της γραμμής Μεταξά. Την ίδια ημέρα, γερμανικές, ιταλικές, ουγγρικές και βουλγαρικές στρατιωτικές δυνάμεις εισέβαλαν από διάφορα σημεία σε γιουγκοσλαβικό έδαφος, δίχως να έχουν επιδώσει κάποιο τελεσίγραφο ή να έχουν κηρύξει τον πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία. Μετά την κατάρρευση της Γιουγκοσλαβίας, οι γερμανικές δυνάμεις, ακολουθώντας την κοιλάδα του Αξιού προς τον νότο, διέσπασαν την ελληνική άμυνα και στις 9 Απριλίου εισήλθαν στη Θεσσαλονίκη.

Την επομένη της έναρξης της γερμανικής εισβολής (7 Απριλίου 1941), ο διευθυντής της «Καθημερινής» Γεώργιος Α. Βλάχος δημοσίευσε ένα άρθρο, στο οποίο, αφού εξέφρασε τον αποτροπιασμό του για την γερμανική επίθεση, διατύπωσε την πίστη του στη νίκη των ελληνικών δυνάμεων επί των γερμανικών.

«Το έγκλημα συνετελέσθη, χθες το πρωί. Χθες το πρωί, εις τας πέντε, ο πρεσβευτής της Γερμανίας κ. Έρμπαχ, βραδυπορών απέναντι του συναδέλφου του κ. Γκράτσι, του Ιταλού, ο οποίος έφθασε πρώτος προ πέντε μηνών, επέδωκεν εις την μαχομένην Ελλάδα το δεύτερον τελεσίγραφον. Αυτό άνευ όρων. Ο κ. Έρμπαχ ούτε έταξε προθεσμίαν, ούτε παράπονα διετύπωσεν, ουδέ εξήτησεν από την Ελλάδα τίποτε απολύτως. Ειδοποίησεν απλώς την Κυβέρνησιν, ότι ο Γερμανικός Στρατός διετάχθη να εισβάλη εις την Ελλάδα. Διατί;... Εις το ερώτημα αυτό απηντήσαμεν προ μηνός. Δια να σώση τους Ιταλούς. Αν ήτο άλλη εποχή, αν ίσχυε κώδιξ τιμής, αν υπήρχεν ακροατήριο και αν ήτο χρήσιμος η φωνή του θα εξεπέμπομεν προς την παγκόσμιον κοινήν γνώμην αυτών των εχθρών, μίαν κραυγήν φρίκης: “Μα δεν εντρέπονται;...” Αλλά το γνωρίζομεν. Δεν εντρέπονται. Ούτε αυτοί οι οποίοι εξήτησαν να σωθούν, ούτε αυτοί οι οποίοι έρχονται να τους σώσουν. Το ερώτημα αποτελεί είδος πολυτελείας εις εποχήν όπου είναι τόσον άφθονα τα άδικα αίματα. Δεν είναι άλλως τε ώρα ούτε για ν' ασχολούμεθα με το Δίκαιόν μας, ούτε διά να ζητώμεν την συμπάθειαν του κοινού. Ώρα είναι να εννοήσωμεν ότι η Μοίρα επέβαλεν εις τους Έλληνας του 1941 ή να αποθάνουν ή να ζήσουν ελεύθεροι. Πόσοι είναι οι εχθροί, διατί ήλθαν, ποίου μεγέθους είναι το έγκλημα το συντελεσθέν, αυτό, τώρα δεν ενδιαφέρει. Αυτό θα ενδιαφέρει, αύριον, την Ιστορίαν. ΤΩΡΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΜΟΝΟΝ ΕΝ: ΝΑ ΝΙΚΗΣΩΜΕΝ. Να νικήσωμεν όλοι μαζί, Έλληνες, Άγγλοι, Γιουγκοσλαύοι, έθνη ηρωικά, έθνη γενναία, έθνη τα οποία μάχονται αυτήν την στιγμήν διά λογαριασμόν ολοκλήρου της ανθρωπότητας. ΝΑ ΝΙΚΗΣΩΜΕΝ. Να νικήσωμεν μαχόμενοι, πίπτοντες, βομβαρδιζόμενοι, πολυβολούμενοι, αλλά ηνωμένοι, καρτερικοί και γενναίοι μέχρι της τελευταίας στιγμής του Αγώνος, μέχρι τελευταίας πνοής. Έτσι θα νικήσωμεν. Έτσι θα φθάσωμεν εις το τέρμα. Έτσι θ' ανθέξωμεν με τα στήθη και την ψυχήν μας εις τα στίφη των ανθρώπων, εις τα πλήθη των μηχανών. Έτσι θ' αποδείξωμεν εις τον κόσμον ότι η Αιωνία Ελλάς των Θερμοπυλών και των Μαραθώνων ζη, διά να δίδη το παράδειγμα της αρετής, της αυτοθυσίας και της φανατικής προς την Ελευθερίαν λατρείας. Εμπρός λοιπόν, όλοι μαζί, με θάρρος, με δύναμιν και από το βάθος της ηρωικής μας ψυχής: ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΑΣ!... ΖΗΤΩ Η ΑΙΩΝΙΑ ΕΛΛΑΣ!».

«Ασύλληπτον έπος» χαρακτήρισε η «Καθημερινή» σε άλλο άρθρο της τον αγώνα των ελληνικών ένοπλων δυνάμεων έναντι των πολυπληθέστερων και καλύτερα εξοπλισμένων γερμανικών. Παράλληλα, γνωστοποίησε πως «Οι Έλληνες στρατιώται μάχονται εναντίον δυνάμεων δεκαπλασίων και μέσων μηχανικών εκατονταπλασίων και μάχονται ως λέοντες. Ενώ κατά τους υπολογισμούς των αντιπάλων θα έπρεπε να είχομεν ανατραπή εντός δύο το πολύ ωρών, από είκοσι ήδη ωρών ο αγών συνεχίζεται σκληρός, λυσσώδης, τόσον λυσσώδης, ώστε και αυτά τα επίσημα γερμανικά ανακοινωθέντα να το ομολογούν, συνεχίζεται επιτυχώς, ΝΙΚΗΦΟΡΩΣ, μέσα εις ένα φοβερόν όγκον πυρός, υπό αληθή καταιγίδα βομβών και ενώ εκατοντάδες εχθρικών πτωμάτων σωρεύονται προ του ευστοχωτάτου πυρός του ελληνικού πυροβολικού».

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Επιμέλεια στήλης: Μυρτώ Κατσίγερα, Βασίλης Μηνακάκης, Αντιγόνη-Δέσποινα Ποιμενίδου, Θανάσης Συροπλάκης

<https://www.kathimerini.gr/istoria/562354948/san-simera-6-apriliou-1941-i-germaniki-eisvoli-stin-ellada/>

Επίθεση στη “γραμμή Μεταξά”, η γερμανική εισβολή στην Ελλάδα

Σε μια προσπάθεια να αποτρέψουν το ενδεχόμενο ανοίγματος ενός Μακεδονικού μετώπου, όπως στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και να σφραγίσουν τη Βαλκανική ενόψει της εισβολής στην ΕΣΣΔ, οι Γερμανοί επιτίθενται ταυτόχρονα στη Γιουγκοσλαβία και στην Ελλάδα, τις μόνες χώρες νότια του Δούναβη, που δεν ήταν ενταγμένες στο «Σύμφωνο του Χάλυβος».

Οι επιχειρήσεις Αρ. 25 και «Μαρίτα» (Βουλγαρικό όνομα του ποταμού Έβρου) αντίστοιχα θα έχουν διαφορετική εξέλιξη.

Ελλιπώς προετοιμασμένη και αντιμέτωπη με 337.000 από τους καλύτερα εκπαιδευμένους και εξοπλισμένους στρατιώτες στην Ευρώπη, η Γιουγκοσλαβία θα δεχθεί επίθεση από τέσσερις κατευθύνσεις, θα καταρρεύσει μέσα σε τρεις μέρες και θα συνθηκολογήσει σε δέκα. Η επίθεση στην Ελλάδα, που το μεγαλύτερο μέρος του στρατού της είναι στην Αλβανία, θα σταματήσει για τέσσερις μέρες στα οχυρά της γραμμής Μεταξά, μέχρι που θα τα υπερκεράσει από το Βουλγαρικό έδαφος και μέσω της κοιλάδας του Αξιού.

ΓΡΑΜΜΗ ΜΕΤΑΞΑ

Η οχύρωση των Βορείων Συνόρων 1936-1940